

**Tove
Ditlevsen**

Så tag mit hjerte i dine hænder,
men tag det varsomt og tag det blidt,
det røde hjerte – nu er det dit.

Det slår så roligt, det slår så dæmpet,
for det har elsket, og det har lidt,
nu er det stille – nu er det dit.

Og det kan såres og det kan segne
og det kan glemme og glemme tit,
men glemmer aldrig, at det er dit.

Det var så stærkt og så stolt, mit hjerte,
det sov og drømte i lyst og leg,
nu kan det knuses – men kun af dig.

Tove Ditlevsen, fra Lille verden 1942

Nu sænker Gud sit ansigt over jorden
Det store hjerte banker ganske stille
Og se, hans pande mod hvis hvælv du hviler
er kølig som en forårsnat i Norden.

Og skærmende han lægger hånden over
den gode jord, han skabte i sin glæde.
Han græder over vågne, kolde sjæle
og kysser dyrene og børn, der sover.

O, lyt en kølig forårsnat i Norden.
Guds milde røst er vindens sagte susen,
og evighed er lagt i blomsterånde,
– nu sænker Gud sit ansigt over jorden.

Tove Ditlevsen, fra Pigesind 1939

